

никъ и въ други поменикъ усопшитѣ, умрѣлитѣ имъ, и ще имъ земете само по 1 грошъ на всеко име и то пари въ брой, защо, както глѣдамъ, иматъ още добри стари нанизе. Въ краенъ случай зимайте и жито, нъ оценено по 8 пари оката, за да го продамъ по 12 пари, и нека знаятъ моите благочестиви, че ще се молимъ за грѣхове имъ и ще ги поменувамъ въ литургия. Поканвайте вси христоролюбиви во Христѣ чада да дохождатъ при мене, нъ не съ празни рѣцѣ, а съ агънце, прасенце, масълце, ако ще би и медаць, нъ всякой священникъ положително трѣбе да ми донесатъ по 100 яйца за Въскресение, отъ които ще пращамъ на коначитѣ“. Това за селяните.

А на гражданитѣ казалъ, че всякой благочестивъ, набоженъ, може да го повика у дома си да му свети вода, а таксата е легка и за бедните, т. е. въ злато, отъ рубие до меджидие, и на диякона 4—5 гроша бели пари. Когато острига и оскуби до кожа стадото, взе да се опасява отъ хондрокефалите вулгари, своеволно оставя шопския градъ София и са преселва въ гръчкия Ефесо, като му се порадвали само 4 години, 1852.

Въ конца 1852 год. дойде другъ гръчки митрополитъ Гедеонъ, старецъ кроткъ, незлобивъ и добръ; негови характеръ и животъ не е укоризненъ и въ никое списание не пише нигдѣ за негови лоши дѣла, нъ все пакъ въ неговите дни много разни сѣбития и обстоятелства се изменяваха.

(„Белѣшки“, с. 76—77, 78—81, 82).

Вражда между гръкъ митрополитъ и бѣлгаринъ учитель

Забелѣжителна е годината 1859-та съ разни и дивни периодически сѣбития по отношение начало за освобождение отъ гръчката черковна зависимость.

Настѣпваше 29-й юний, Петровденъ, годишния празникъ на терзиския еснафъ (крояч. друж.); проважда едного майстора съ коливо (жито) да покани владиката Гедеона да служи литургия, нъ да отхвърли патриаршеското име, а да спомене „Всякое бѣлгарское священноначалие“ и дякона Евгения да чети по славянски (не по гръчки).

Той (влад.) неволно се обѣщаль, нъ повикалъ прѣдсѣдателя (егитѣ-баши) майсторъ Георгица Коцевичъ и го попиталь: „Кой ви това научи?“ Наивния Коцевичъ отговориль: „Учителя Филаретовъ“.

Това произвѣло ненавистъ и голѣма свада между гръкъ владика и бѣлгаринъ учитель, който билъ по любимъ отъ народа; докаченъ на честолюбие, независимъ отъ никого, освѣнъ отъ Денколу, три деня не отвараль училището, доклѣ най-послѣ повидимо ушъ се опростили.

Слѣдующата 1860 година около 20-то число м. юлий Къбржзли Мехмедъ Али паша съ султаново пълномощие излѣзе по обиколки прѣзъ Македония и Бѣлгария да види реформитѣ по хатти-хумаюна, да изучи беззаконията на гръчкитѣ владици, да излови и накаже злодѣйците притеснители на народа. Спрѣлъ са и въ гр. Пиротъ, дѣто гражданитѣ са оплакали съ магзаръ (прошение) противъ владиката Антимъ и протосингела му Костан-